ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ —
200-річчя НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА
100-річчя АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
— БУДУЙМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125

УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXII. Ч. 236. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 18-го ГРУДНЯ 1975 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 18, 1975 No. 236. VOL. LXXXII.

Галина Андреадіс повернулася до Ню Йорку після успішних виступів з артистами Большого театру в арґентінській опері

Галина Андреадіс під час виступу з Владиславом Пявком, українцем з московського Большого театру, на сцені театру Кольон в Буенос Айресі.

Ню Йорк. — З початком грудня повернулася до свого дому в Местик, Н. И., славна наша оперова співачка Галина Андреадіс, після двомісячних виступів в репрезентативному театрі Кольон в Буенос Айресі в Арґентині, що включали також виступи з артистами московського Большого театру. Це було своєрідним віддзеркаленням української долі, як на сцені арґентинської опери співала українська артистка з Ню Йорку разом з такими відомими українськими артистами з московського Большого театру, як Євгеній Нестеренко, Владислав Пявко, пів - українка Ірина Архипова та грузин Иосиф Туманов і грек Одисей Дімітріяді. Галина Андреадіс була єдиною співачкою арґентинського Кольону, яку запрошено на гостинні виступи в Большому театрі, який в тому часі гостював у Буенос Айресі. Пані Галина пообіцяла принагідно поділитись з читачами „Свободи" своїми враженнями із спільних виступів зі своїми земляками - українцями з Большого театру та розмов з ними.

ПРЕЗИДЕНТ ФОРД ВИКЛЮЧАЄ АМЕРИКАНСЬКУ ВІЙСЬКОВУ ІНТЕРВЕНЦІЮ В АНҐОЛІ

Вашінґтон. — Згідно з думкою високих і авторитетних урядових чинників, президент Джералд Форд виключає можливість американської військової інтервенції в Анґолі і не думає висилати до тієї африканської держави не тільки військових частин, але навіть військових дорадників. Уряд у Вашінґтоні у свойому рішенні брав також під увагу загальне побоювання Конґресу і публічної опінії, що американська інтервенція в Анґолі може спричинитись до „ще одного В'єтнаму", чого американці хотіли б за всяку ціну оминути. Ці ж урядові чинники інформують, що висилка до Анґолі американської зброї і матеріяльних засобів, як також медичних препаратів для націоналістичних повстанців, була уділена на виразне бажання двох впливових африканських президентів: президента Заїру Мобуту Сесе Секо і президента Замбії Кенната Д. Кауда. Уряд у Вашінґтоні свідомий, що ситуація в Анґолі стає все більш загрозливою і є свого роду пробою сил між Америкою і Совєтським Союзом в Африці. Мимо того президент Форд і державний секретар Генрі Кіссінджер переконані, що американські інтереси в Анґолі обмежені і проблема в тій колишній португальській колонії не є аж такою загрозливою, щоб пошкодила загальній співпраці між Вашінґтоном і Москвою. Покищо все кінчиться тільки на пересторогах, що їх висловили президент Форд і Генрі Кіссінджер на адресу Москви, які уважають, що приявність совєтської зброї і дорадників та кубинських військових частин становить в першу чергу загрозу для самої Африки, але як заявив один з високих урядовців Пентаґону, покищо конфлікт в Анґолі є свого роду пробою дипломатичних сил між державним секретарем Кіссінджером і Москвою. Він однак додав, що помимо того, що Совєтський Союз намагається „зберегти обличчя" та помимо американської пресії, Москва продовжує доставляти зброю і кубинських вояків до Анґолі. Це означає, що совєти виключають американську контрінтервенцію і тому н евважають, що їхня присутність в Африці є риском для Совєтського Союзу. Дехто з американських політичних теоретиків намагається навіть пояснювати це тим, що Москва навіть на Гельсінській конференції домагалася права „допомагати народам, які боряться за своє визволення" і що вона мусить це продовжувати з уваги на існуючий ідеологічний конфлікт з Китаєм. У Вашінґтоні свідомі того, що публічні заяви Генрі Кіссінджера і виступи американського амбасадора до ОН Даніеля Мойнігена все глибше й глибше втягають Америку у конфлікт в Анґолі, але, як заявляють офіційні особи, реторичні виступи не означають, що ЗСА є на шляху до відкритої війни в Африці, бо Конґрес ніколи на таке потягнення уряду не погодиться.

ПРОДОВЖУЄТЬСЯ ПІКЕТУВАННЯ СОВЄТСЬКОЇ АМБАСАДИ В ОТТАВІ

Група пластунок з Торонта під час демонстрації біля совєтської амбасади в Оттаві.
(Фото: „Гомін України")

Торонто (Комітет Оборони Валентина Мороза). — Тому що Рік Жінки добігає до кінця, а українські жінки-політв'язні дальше поневіряються в совєтських концтаборах, українські жінки розпочали у вівторок, 2 грудня ц.р. цілоденні пікетування совєтської амбасади в Оттаві, яке триватиме протягом грудня. Цією акцією вони ще раз хочуть звернути увагу канадської публічної опінії і канадських урядових чинників на долю своїх сестер в Україні, звільнення яких домагаються. Учасниці пікету переважно належать до різних українських жіночих організацій, Пласту і СУМ-у. Організаторами цієї акції є Комітет Українок Канади та Комітет Оборони Валентина Мороза, а патроном — Комісія Прав Людини при Централі КУК.

Учасниці пікету мовчки ходять попри совєтську амбасаду, одягнуті в чорні киреї, носять портрети і написи з прізвищами жінок, звільнення яких вони домагаються (Ірина Сеник, Ніна Строката, Надія Світлична Стефанія Шабатура, Ірина Стасів-Калинець, Оксана Попович) та роздають прохожим летючки з інформаціями про ув'язнених. Про пікетування совєтської амбасади коментує оттавська преса і радіо. Пресова аґенція „Кенедієн Прес" поширила інформації про цю подію по всій Канаді і газети в деяких інших містах також про неї коментують.

Тих жінок, котрі бажали б виявити солідарність із своїми сестрами в концтаборах та взяти участь в пікетуванні, проситься звертатися за інформаціями на телефон Комітету Оборони Валентина Мороза в Торонті (961-2607) між 10-ю вранці і 5-ю вечером (окрім суботи і неділі).

Ця акція збігається із заходами Організації Українських Канадських Професіоналісток з осідком в Торонті. Делеґація від цієї організації, яка теж включила представників від балтійських і білоруських жінок, відвідала 1. грудня ц. р. канадське міністерство закордонних справ, де мала розмову із одним із асистентів міністерства закордонних справ Алена МекЕкена, якого в той час не було в Оттаві. Делеґація професіоналісток домагалася щоби канадська делеґація до Об'єднаних Націй постаралася включити справу жінок політв'язнів в Совєтському Союзі в резолюції про права жінок, які тепер підготовляє один із комітетів Об'єднаних Націй і які будуть представлені для апробати Асамблеї Об'єднаних Націй. Міністерство закордонних справ тепер розглядає цю справу.

Академік Андрей Сахаров в телефонічній розмові з представником Комітету Оборони Валентина Мороза 2. грудня ц.р. заявив, що ніодна із згаданих жінок - політв'язнів дотепер не була звільнена. Він сказав, що переслідування жінок продовжується — недавно були засуджені і заслані в концтабор (той самий, де перебувають українки) ще дві жінки: вірменка Анаіда Каратетян і литов-

(Закінчення на стор. 4-ій)

ФУНДАМЕНТАЛЬНА ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ ПРОФ. Д. ЧИЖЕВСЬКОГО ПОЯВИЛАСЯ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

(П. С. УАВ-во). — В Українському Академічному Видавництві вийшла в англійській мові монументальна „Історія Української Літератури" проф. Дмитра Чижевського (D. Cyzevs'kyj. A History of Ukrainian Literature. Translated by D. Ferguson, D. Gorsline and U. Petyk; Edited by G. S. Luckyj. 1975. 696 p.). Переклад базований на українському виданні із 1956 року. Проф. Чижевський значно доповнив і поширив згадане видання і також додав новий розділ про „Реалізм в українській літературі". Редактором англомовного видання є проф. Юрій Луцький із Торонтського університету.

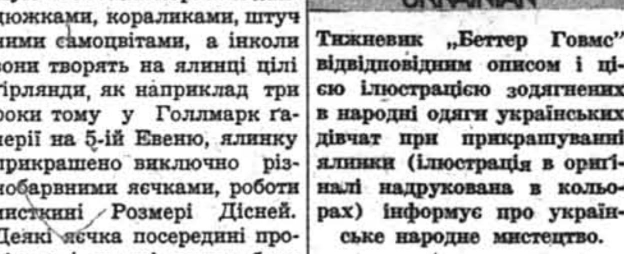
Проф. Д. Чижевський досліджує розвиток української літератури від її початків аж до кінця XIX стол. Окремі розділи охоплюють доісторичну добу, перекладну та позичену літературу, добу монументального стилю (Київська Держава), добу орнаментального стилю, літературу 14 і 15 століття (ренесанс і реформація, барокко), літературу національного відродження (клясицизм), романтизм, літературу XIX стол. і реалізм в українській літературі. При кінці праці подана обширна бібліографія і покажчик імен.

Немає сумніву, що англомовне видання „Історії Української Літератури" проф. Дм. Чижевського, ученого світової слави, являється одним із найповажніших українознавчих видань. Вона повинна знайтися не лише в приватних бібліотеках дослідників українознавства, любителів української літератури і студентів — але також на полицях усіх публічних і університетських бібліотек в ЗСА, Канаді, Европі та на інших континентах.

Ця монументальна праця має 696 стор. і коштує в твердій обкладинці $25.00. Книжка в м'якій обгортці (головно призначена для студентів) коштує лише 15 дол. Замовлення разом із грошевим переказом треба висилати до: Ukrainian Academic Press (A Division of Libraries Unlimited, Inc.), P. O. Box 263, Littleton, Colorado 80120.

„Українські писанки — неперевершені красою..." — пише „Ню Йорк Таймс"

Ню Йорк. — У недільному „Ню Йорк Таймсі", з 14 грудня ц.р., появилася стаття Сибіллі Гарп, редактора журналу „Творче ремесло" (Creative Craft), п. н. „Яєчко на кожну пору року". Авторка пише, що одним із проявів народного мистецтва різних народів: німців, данців, австріяків українців, мадярів, росіян, румунів та інших є прикрашування яєчок різноманітними орнаментами. І ці яєчка не тільки ставлять в ґабльотках чи на столах у кімнатах, але під час Різдвяних свят, зокрема в Америці, розвішують їх на гілках ялинок, прикрашуючи їх мініятюрними ланцюжками, кораликами, штучними самоцвітами, а інколи вони творять на ялинці цілі ґірлянди, як наприклад три роки тому у Голлмарк ґалерії на 5-ій Евеню, ялинку прикрашено виключно різнобарвними яєчками, роботи мисткині Розмері Дісней. Деякі яєчка посередині прорізано і внутрі можна було бачити різні фіґуринки. Сибіль Гарп зокрема захоплена і зацікавлена українськими писанками і в своїй статті вона пояснює спосіб їхнього розмалювання та подає адресу, де можна набути книжку з відповідними до цього інформаціями. Сибіль Гарп пише, що в цілому світі розмальовують яєчка у різні взори, вживаючи цілої гами барв, але всі вони характеристичні тільки однією ціхою — вібруванням різних кольорів і стилізацією різних мотивів, тоді як: „українські писанки, у відрізненні від інших, визначаються найвищим і найкращим технічним виконанням і вони неперевершені красою та складністю традиційних мотивів". До статті додано знімку яєчка стилю „Фарберже", за

Тижневик „Беттер Говмс" відвідповідним описом і цією ілюстрацією зодягнених в народні одяги українських дівчат при прикрашуванні ялинки (ілюстрація в оригіналі надрукована в кольорах) інформує про українське народне мистецтво.

проєктом, ще з 1900 р. Карла Фарберже, ювеліра на російському царському дворі, побіч різьблене яєчко, а біля нього українська писанка розмальована взорами, а в центрі — олень.

Також у журналі „Кращі доми" („Беттер Говмс") грудневе число якого присвячене 200-річчю Незалежности Америки, відмічено фольклорне мистецтво різних народів, у тім і українського, якому присвячено цілу сторінку журналу з поясненнями, як розмальовують писанки, а теж вміщено дві знімки, на одній — українські дівчата в народних одягах прибирають ялинку, прикрашеними українською орнаментикою, а на другій — на тарілці писанки, розмальовані в різні взори.

Держави НАТО погодились прийняти американську розброєневу пропозицію

Відень, Австрія. — Речники Північно - Атлянтійського Оборонного Пакту (НАТО) на Віденській розброєневій конференції офіційно повідомили про свою згоду на американський розброєневий плян, який передбачає відтягнення з Европи 1,000 американських стратегічних ракет з атомовими головками і частин далекобіжних літаків в заміну за таке відтягнення державами Варшавського Пакту 1.700 танків і 65.000 військовиків з Центральної Европи. Виступаючи на цій конференції у вівторок, 16-го грудня ц.р., голова американської делеґації Станлей Р. Різор заявив, що це погодження наступило у висліді розмов державного секретаря Генрі Кіссінджера з представниками держав НАТО на конференції міністрів закордонних справ в Брюсселі в дні 12-го грудня. Речник Варшавського Пакту відмовився відповісти, яка була реакція держав цього пакту після американської пропозиції. Він тільки заявив, що цю „нову пропозицію треба б скоріше включити в загальну західню схему „повільного розброєння".

Пластова Станиця в Ню Йорку відбула Загальні Збори

Ню Йорк (Н. Н.) — Місцева Пластова Станиця, яка нараховує біля 600 членів, відбула в неділю, 14 грудня ц. р., свої 27-мі з черги Загальні Збори. Нарадами проводила Президія, яку очолив пл. сен. В. Рак, секретарювали пл. сен. М. Боровик, ст. пл. М. Коженьовська і ст. пл. Х. Білинська. Всі повнолітні члени Станиці одержали вже раніше видруковані звіти, які на зборах ще коротко доповний станичний ст. пл. Андрій Ластовецький.

Представником Крайової Пластової Старшини на зборах був голова Крайової Булави УПС пл. сен. М. Юзенів, який зложив короткий привіт.

Станична Рада, на підставі проведеної перевірки ствердила, що праця проходила успішно, особливо підкреслюючи високий рівень виховної праці в новацтві та юнацтві, і запропонувала уділити уступаючій Станичній Старшині абсолюторію з признанням. Присутні оплесками прийняли цю пропозицію.

На внесок Номінаційної комісії збори перевибрали на пост станичного ст. пл. Андрія Ластовецького (вчетверте). До складу Станичної Старшини ввійшли: заступники — пл. сен. І. Куровицька, О. Кузьмович, Р. Яцушко, секретар — пл. сен. М. Боровик та ст. пл. М. Зєлик, скарбник — пл. сен. В. Сафян, кошова — пл. сен. Д. Турчан, кошовий — пл. сен. Б. Михайлів та як референти поодиноких ділянок — ст. пл. М. Мотиль, пл. сен. С. Гойдиш, ст. пл. В. Дорожинська, ст. пл. Л. Дума, ст. пл. Н. Близнак, ст. пл. Д. Сушків, ст. пл. Г. Рогожа, ст. пл. Б. Гошовський, ст. пл. М. Гнатківська, ст. пл. О. Стасюк.

Станична Рада переобрана була в тому самому складі: пл. сен. П. Дорожинський, — голова, члени — пл. сен. В. Корнага, пл. сен. М. Андрейко, пл. сен. Д. Бойдуник, пл. сен. В. Залуський.

Збори обговорювали справу фінансової піддержки пластового видавництва і у висліді рішив зобов'язати своє членство зложити додатково один доляр на Видавничий Фонд. Приявні на зборах мали можливість оглянути ще виставку з нагоди 25-ліття Станиці, яку підготовив пл. сен. Роман Яцушко.

Великим концертом відзначено 50-річчя СУМ в Чікаґо

Чікаґо (М. Яременко). — Осередки СУМА округи Чікаґо влаштували 7-го грудня ц. р. в залі школи Шопена великий концерт, відзначаючи 50-річчя заснування Спілки Української Молоді в Києві 1925 р. Відзначення розпочалось внесенням сумівських прапорів, апелем юнацтва та вшануванням замучених ворогом членів СУМ. Доповідь виголосив член Головної Управи СУМА з Ню Йорку К. Василик. Він підкреслив, як мужньо трималися перші організатори СУМ на т. зв. Харківському процесі. Вони перші здемаскували комуністів і їх політику відносно України. Вони знали, що їх чекає, але вони не злякались, вони сказали устами свого першого голови М. Павлушкова: „Ми боремось за Українську Самостійну Державу!". Перший Голова СУМ напевно не сподівався, що його ідеї підуть по цілому світі. Ці ідеї захопили десятки тисяч української молоді і вона определила себе в рядах СУМ, організуючи свої клітини всюди, де є хоч мале скупчення українського поселення.

І дійсно, цей великий концерт сумівської молоді показав, що наша молодь, хоч народжена на чужині, горда свого українського походження і з любов'ю плекає в мистецьких гуртках українську культуру, плекає те, що на рідних землях ворог нищить.

В концерті взяли участь: з О-ку СУМА ім. М.Павлушкова: юнацький хор „Ватра" під керівництвом О. Ференс, вокальний ансамбль дружинниць „Червона Рута" під керівництвом М. Гаврилюк, духова оркестра під керівництвоом І. Фіняка та танцювальна група під керівництвом хореографа О. Удовиченка; з О-ку СУМА ім. полк. Д. Вітовського — духова оркестра під керівництвом П. Крутяка та юначка О. Кусик з декламацією „Україна"; з Відділу Ю. СУМА „Борислав" — фортепіянове сольо — юначка К. Яремчук, з О-ків СУМА, „Крути" і „полк. І. Богуна" об'єднаний жіночий хор „Чайка" — „Калина" під мистецьким керівництвом М. Галан. Названі мистецькі одиниці, крім хору „Чайка", провадять молоді люди, виховані в рядах СУМА. Вони, закінчивши відповідні американські школи музики, прийшли і стали виховувати менших. На закінчення концерту злучені хори і оркестри виконали повстанський марш „Вперед". Всі згадані мистецькі одиниці нараховували разом понад 200 членів.

Видано по-англійськи інтерв'ю з політв'язнями Пермських концлягерів

Балтимор (УІС „Смолоскип"), У англомовній серії видань „Смолоскипу" — Документи Українського Самвидаву — появилася черговa публікація „Інтерв'ю з політичними в'язнями совєтських пермських таборів". Документ цей дістався на Захід весною 1975 року і був опублікований російською і українською мовами.

В інтерв'ю беруть участь одинадцять політв'язнів — чотири жиди, один вірменин, один росіянин і п'ять українців — Зіновій Антонюк (7 років ув'язнення), Ігор Калинець (6 років), Іван Кандиба (15 років), Євген Пришляк (25 років) й Іван Світличний (7 років).

Питання для інтерв'ю вдалося нелеґально передати до концлагера ч. 35 біля Всесвятського на Уралю і одержати відповіді від осіб, які представляють різні національності і є типічним відображенням інтелектуального рівня і національного складу всіх політв'язнів у СССР. В'язні відповідали на питання в справі ізоляції ув'язнених, леґального статусу політв'язня в СССР, совєтського перевиховання політв'язнів, про представників лагерної адміністрації, відношення між в'язнями і адміністрацією, про можливість боротьби в'язня за його законні права, справу амнестії.

До „Інтерв'ю" додано коротку передмову від Видавництва, в якій пояснено значення цього нового документу і в ній, між іншим, пишеться:

„І понад все — цей документ є дуже оригінальний. Поперше — в його оригінальності — ідея інтерв'ю внутрі концлагеру для політв'язнів в Пермській області Совєтського Союзу — може не лише допомогти але й додати до нашої віри в остаточну перемогу людського духа. І подруге — цей документ, своєю формою і змістом може допомогти нам на Заході ліпше зрозуміти, що значить бути політичним в'язнем в Совєтському Союзі, бути позбавленим свободи за спробу користуватись правами ґарантованими конституцією країни, бути примушеним вдаватись до голодового штрайку, щоб могти обороняти себе перед беззаконням властей".

Переклад „Інтерв'ю", яке має 32 сторінки, зробив Тарас Дрозд, а зредаґував — Орест Ольгович.

Ціна брошури „Інтерв'ю" виносить всього один доляр і її можна замовляти у В-ві „Смолоскип" (П.О. Бокс 60-66, Балтимор, Мд., 21231).

В Києві видано тритомову „Археологію Української РСР"

Київ. — У видавництві „Наукова думка" щойно вийшла з друку фундаментальна праця — наслідок багаторічних досліджень — тритомник „Археологія Української РСР," — повідомляє газета „Молодь України" з 7-го грудня ц.р.

Праця охоплює період від кам'яного віку до розквіту Київської Руси, в ній „дається характеристика основних етапів історичного і соціяльно - економічного розвитку населення часів палеоліту, кімерійського і скито - сарматського періодів, античних міст Північного Причорномор'я. Великий матеріял присвячений раннім слов'янським культурам, зокрема Трипільській, історичним зв'язкам з народами західніх областей континентальної Европи, Кавказу, Закавказзя, впливу і взаємозбагаченню культур".

Головний редактор тритомника, член - кореспондент АН УССР С. М. Бібіков каже, що це „перше в радянській науці найбільш повне дослідження історії населення південної половини Европейської частини СССР", — підсумок 150-річної археологічної роботи на території України.

ВИСТАВКА КАРТИН К. КРИЧЕВСЬКОЇ-РОСАНДИЧ

У листопаді 1975 р. в Едмонтоні відбулась виставка акварель мисткині Катерини Кричевської - Росандич, що була влаштована в залі Українсько - Канадського музею - архіву. Виставку відвідало понад 300 осіб. Із 50 виставлених картин глядачі розкупили 28. Виставку влаштувала едмонтонська фірма продажу картин (власниця — С. Скринник).

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Вставаймо вже тепер

Перед кожними виборами в Америці лунає гасло: „Встаньте і будьте пораховані!" До цього закликають кандидати і їх однодумці, закликають партії, закликають усі всіх. Закликається не тільки однодумців, але й інакомислячих, бо справа голосування є вітальна для того, щоб, — за словами Лінкольна, — „влада народу, через нарід і для народу не щезла з лиця землі".

Ми, громадяни-українці, маємо добру нагоду і конечну потребу вчинити це, себто „встати і бути порахованими" вже тепер, ще перед виборчою кампанією в наступному році. Вимагає від нас цього вже від років продовжуване старання нашого Українського Конґресового Комітету Америки, зокрема його президента проф. Л. Добрянського, щоб день 22-го січня, в якому припадає річниця проголошення незалежности і соборности Української Держави, був проголошуваний щорічно Президентом ЗСА в цілій країні Днем Української Незалежности.

Цьогорічні заходи в цій справі з'ясував проф. Л. Добрянський на останніх нарадах Екзекутиви УККА минулої суботи. Згідно з його твердженням, вже немає виглядів і можливостей перед черговим 22-им січня перевести цю справу через Конґрес, а якому вже зголошено і піддержано відповідні резолюції, які зобов'язували б до цього Президента. Проте, є інша можливість: такий День може законно проголосити одноразово сам Президент екзекутивним порядком. І в цій справі пороблено вже конкретні заходи. Тепер головне, щоб ми „встали і були пораховані" у підтримці цих заходів. Значить, щоб найбільше наших установ і приватних громадян писали листи чи іншим шляхом прохали своїх законодавців, щоб вони зі свого боку заохочували президента Форда проголосити такий День Української Незалежности екзекутивним порядком і також писали прямо до Білого Дому з проханням до Президента, щоб він скористав із свого екзекутивного права та проголосив такий День Української Незалежности.

Масова висилка таких наших листів до законодавців і до Президента матиме також дальше значення, бо під час своєї пізнішої передвиборчої кампанії вони пам'ятатимуть про нас та наші побажання.

„Затруєне перо"

Свобода думки і преси, право висловлювати свою думку „без страху і без ласки", критикувати кожний публічний акт і акцію та їх творців і виконавців, усе це є одним з найбільших не тільки прав і привілеїв, але також і обов'язків демократичного суспільства, бо без нього не може бути ані народоправства ані прогресу. Свою волю і свою могутність Америка завдячує у великій мірі тому першому додаткові до Конституції, який забороняє будь-які закони, що обмежували б свободу думки і вислову.

Ясно, що в таких обставинах можуть траплятися і трапляються всілякі зловживання. Власне ці зловживання свободою слова — злонамірену критику, критикоманію, безпідставні обвинувачення, знеславлювання та очорнювання в американській журналістиці називається „затруєним пером" — „пойзон пен".

Не бракує такого „затруєного пера" і в нашій громаді, а „затруєне слово" часом навіть „процвітає". Коли ж мова про „затруєне перо", воно в нашій громаді переважно анонімне. Всілякі „парафіяни", „учасники" і подібні „очевидці" виписують всілякі обвинувачення і підозріння проти наших установ і їх діячів, видумуючи всілякі „факти", які не мають нічого спільного з дійсністю. Очевидно, що між тими анонімниками можуть траплятися і цілком певно трапляються ворожі аґенти. Остаточно, „затруєне перо" може в обставинах принести ворогові більше користи, ніж затруєна пістоля. Пістолею ж вбивається одиниці, а затруєним пером затруюється атмосферу, в якій живе і якою дихає суспільність.

Отже: шануймо та плекаймо дух оправданої та справедливої, доказуваної фактами критики, але бережімось та вмиваймо собі руки від писань „затруєного пера", зокрема анонімного, бо воно й призначене на те, щоб затруювати.

Я. Гайвас

ДЕТАНТ, ЧИ ЗАГОСТРЕННЯ КОНФЛІКТУ?

I

Розвиток подій на світовій арені після Другої світової війни приніс нам чимало немилих несподіванок і розчарувань. Політичні етапи кінцевої стадії тієї війни - Тегеран, Ялта, Потсдам - були для нас, неначе удар обуха. Свідоцтвом нашої моральної тугости й віри у справедливість та остаточний успіх визвольної боротьби українського народу є наше витривання. Жалюгідні факти й відступи світу перед червоною Москвою нас не заломили. Вправді, тут і там появлялися дефетисти й панікери — одні з них прямо накликували до капітуляції, інші робили це під плащиком своєрідного ревізіонізму визвольної політики та відкликами до „розумових арґументів", в обличчі большевицької реальности, — вони пропонували зміну віх з національно - визвольних і революційних на гибриди національного й провансальського (точніше: за словами національного, а за змістом провансальського), то знову висували, як найважливішу потребу, „біологічне збереження нації" ціною резиґнації з усіх тих аспірацій і прагнень, що з етнографічного матеріялу роблять вищу національну спільноту. Були й такі, що готові були тікати в привату, сховавши голову в пісок, щоб уникнути потреби ставати віч-на-віч з важкими життєвими проблемами і бути змушеним давати на них відповіді. Сьогодні це все вже поволі переходить до минулого. Українські маси в діяспорі, як і, очевидно, українська людина в краю, не далися збити з правильного шляху, шляху праці й боротьби, а розвиток подій на світовій арені стає щораз переконливішим доказом правильности тієї їхньої постави.

У той час, як ми, чи радше дехто з нас, переживали сумніви, життя зі своїми вічними законами, які однакові тут у світі і в краю, ішло своїм шляхом, створюючи щораз нові події. Неціліх дві декади після закінчення війни, як це завжди в житті національних суспільств буває, завдяки молодому поколінню пролунали нові голоси в Україні, а їм в допомогу прийшли подібні голоси з лона інших національних колективів. Ці голоси заперечили основу, як і зовнішні вияви того всього, що з таким трудом і такими нелюдськими жертвами комуністична Москва намагалася накинути наперед „шостій частині світу", а відтак, коли б удалося, і цілому світові. Ці голоси, не зважаючи, з яких точок зору насвітлювали вони совєтську дійсність, ствердили непридатність її принципових положень, та без найменшого сумніву виявили несусвітність і віджилість російського імперіялізму.

Почалася нова доба боротьби ідей — нового, надходячого, зі старим, віджилим; ожили нові життєві візії, людина знову почала сподіватися і очікувати чогось кращого. Людина, що на протязі довгої історії людського роду терпіла у тюрмах, була поневірювана, гинула на ешафоті й згорала на кострі за свої думки й погляди, за право бути собою, та за прагнення чогось кращого і досконалішого, знову у цілому своєму сяєві виступила на сіру, розтерзану життєву сцену СССР. З цим моментом не маршали гречки і каґебісти андропови, не генеральні секретарі партії й „озброєні до зубів" схолястичними догмами й доказами аґітпропи, а людина, що мала відвагу висловити свою думку, стала справжнім формуючим чинником майбутнього за залізною заслоною. Очевидно, що гречки ще якийсь час побренькуватимуть зброєю, андропови саджатимуть у тюрми і концтабори та розправлятимуться з людьми іншої думки у темних застінках, а генеральні секретарі проголошуватимуть „напрямні розвитку", але ані вони, ані проголошувані ними напрямні не накреслюють маґістраль у майбутнє. Вони тільки боронять старе, захищають своє владування, намагаються зберегти те, що, як все і завжди в історії, переживається і відходить до минулого. Вони — це вчора, що ще тримається силою сьогодні, але завтра належить тим, що несуть нове с л о в о і нову правду. Парафразуючи вислів великого поета, вони — „епілог, а не пролог".

Як це нераз бувало в історії, так само і тепер, рівнобіжно із внутрішнім відступом і поразкою ще якийсь час силою інерції совєтська імперія записувала й записує собі в рахунок великі перемоги на зовнішньому фронті. Стерильна „холодна війна" не принесла їм, бо не могла принести, дошкульних шкід. Політика Заходу, оперта на принципі стримування (контейнмент) большевиків, не давала ні нових ідей, ні нових візій, не могла захопити людських мас, ні кликати одиниць на жертви, а тим самим не могла мати тривалих успіхів. Навпаки, своєю природою вона радше сприяла большевикам, бо давала їм у руки арґумент про потребу додаткових зусиль, затискування пояса, обмежень, навіть утисків та переслідувань.

Тому й не диво, що маятник історії з розмахом повернувся в другий бік, та, як це звичайно буває, з однієї крайности пересунувся в другу. І як колись Теґеран - Ялта - Потсдам були для нас ударом по голові, так тепер детант, неправого ложа розрядка з її усіми ексцесами, викинув декого з нас із рівноваги. Та це не було суттєвим. Важливішим було те, що внутрішній розвиток подій в СССР ішов цілком по протилежному курсі до детанту. Детант ставав в руках большевиків вийнятково догідним інструментом у поборюванні внутрішніх ферментів та нових думок, давав їм очевидні тактичні вигоди в боротьбі з новонародженими, чи вірніше відродженими прагненнями і сподіваннями народів і одиниць, а впарі з тим створював їм додаткові можливості коштом Заходу зміцнювати себе. Прямо чудесні міражі мусіли снитися кремлівським „вождям трудящих". Виглядало, що все йде „по книжці" і вже скорий час, коли, не зважаючи на внутрішній провал, звершаться заповіти пророків Маркса і Леніна, що „капіталістичний світ" не лише власними руками й власними засобами відбудує й поставить на ноги свого смертельного ворога, але й на добавок сам собі закине петлю на шию.

Наскільки американські невдачі в Азії, особливо остання у В'єтнамі, причинилися до того радикального повороту американської політики, а наскільки це мав бути крутий маневр, щоб вивести себе з імпасу, годі сьогодні сказати. В большевиків американська політика детанту в тих умовах мусіла викликати враження, що настає загально - світова „революційна ситуація", в якій треба рішуче інтервеніювати, а „галушки" в роді Португалії, Близького Сходу, Анґолі, взагалі різних країн Африки безперервною черґою зникатимуть у горлянці московського удава. Розрахунок був простий: поступилися американці в Кубі, на сто миль від своїх берегів, зрезиґнували у В'єтнамі після стількох років і стількох жертв, то чому їм не поступитися в Португалії, Анґолі? Аж дійде так до їхнього порога, а тоді буде запізно... Гельсінкська маскарада мала бути чудесною музикою до американського сну.

(Продовження буде)

П. Феденко

ЛІТЕРАТУРА, СВОБОДА, ПАТРІОТИЗМ

Мюнхен. — „Бо де нема святої волі, не буде там добра ніколи"... Ці слова Тараса Шевченка відносяться теж до поезії. Шевченко глузував із тих „тупорилих віршомазів", що прославляли убрання царського війська і веселе - щасливе життя його командирів: „Султан, паркет, шпори".

Українська література під комуністичною диктатурою перебуває під політичним натиском. Найбільші таланти знищено фізично або поставлено на службу диктаторської партії, а це привело до духового знищення. Згадаймо „поезію" Павла Тичини:

„А чи ворог чорний,
білий,
Чи від від злости
посинілий,
А чи жовто - голубий, —
Просто - просто - просто
бий!"

Максим Рильський написав гимн на славу Сталіна: „„Із-за гір та з-за високих..."

Натиск реакційного режиму й цензури зазнало письменство не тільки під владою російських царів. Сучасником Шевченка був славний німецький поет Гайнрих Гайне. Його твори залюбки перекладали наші поети свободи — Іван Франко і Леся Українка. Гайне не чув себе добре під владою реакційних режимів у Німеччині, що була в той час розділена на десятки більших і менших монархій. Волелюбна натура повела поета до Франції, що пережила Велику революцію від 1789 року і не втратила всіх здобутків революції під імператором Наполеоном I, під реставрацією Бурбонів (1815-1830), під пануванням Люї-Філіппа, „буржуазного короля" (1830-1848) та Наполеона Третього. Цензура в Німеччині нещадно вичеркувала із творів Гайне все, що вважала за небезпечне для „порядку", а поліція мала поета під своїм наглядом. Тому Гайне покинув рідний край і оселився в Парижі, де було немало політичних еміґрантів із Німеччини, особливо після революції 1848 року. Деколи навідувався Гайне до своєї матері, що жила в Гамбурзі. Слід цієї подорожі знаходимо в його поемі „Німеччина. Зимова казка". Була вона написана року 1844. Свою поему Гайне послав до видавця в Німеччині і скоро від нього довідався, що цензура не дозволяє друкувати поеми, бо знайшла в ній думки, незгідні з поглядами начальства.

„Я мусів ще раз взятися до проклятого зайняття — переробки", — писав Гайне в передмові до своєї поеми. Цензура робила закид поетові — недостачу патріотизму. Але не тільки цензура поставилась вороже до творів Гайне. Своєю критикою реакційних режимів, що панували в Німеччині, Гайне накликав на себе ворожість тих письменників, що своїм пером служили владі і „користалися любов'ю та пошаною цензури". Про цих „рабів з кокардами на лобі, лакеїв в золотій оздобі" (Шевченко) писав з погордою Гайне:

„Ми в серці запанцеровані супроти неприязні геройських лакеїв в чорно - червоно - золотій лівреї". Гайне додає:

„Я вже чую їхні пивні голоси: — Ти ганьбиш навіть наші національні прапори, зневажнику батьківщини, приятелю французів, котрим ти хочеш віддати правий беріг Райну!

Заспокойтеся. Я буду шанувати й поважати ваші прапори, коли того заслуговуєте, якщо це є не зайва або рабська гра. Поставте чорно-червоно - золотий стяг на висоту німецької мислі, зробіть його прапором вільного людства, і я віддам за нього найкращу кров мого серця...

Задля цієї любови прожив я тринадцять років життя на еміґрації і через ту любов я знову вертаюся в екзиль, може назавжди... Я приятель французів, бо є друг усіх людей, якщо вони розумні й добрі, і тому що я сам не такий дурний чи злий, щоб бажати, щоб мої німці й французи, обидва вибрані народи людства, ламали собі шиї..."

Далі Гайне згадує Ельзас і Льотринґію — колись німецькі провінції, котрі були прилучені до Франції, і зазначає:

„Ельзас і Льотринґію я не можу так легко, як ви, прилучити до Німеччини, бо в цих областях міцно тримаються Франції задля тих прав, які вони здобули через французьку революцію... Мешканці Ельзасу й Льотринґії знов прилучаться до Німеччини, коли ми завершимо те, що почали французи; коли ми їх випередимо на ділі, як ми це зробили в ідеях..., коли ми бідному, нещасливому людові, осміяному генієві та знеславленій красі вернемо їх гідність..., і як ми, молоді, хочемо, — тоді не тільки Ельзас і Льотринґія, але вся Франція буде наша, вся Европа, ввесь світ, — цілий світ стане німецький! Про це посланництво та світове панування Німеччини я часто мрію, гуляючи під дубами. Це мій патріотизм".

Як бачимо, поет найвище ставив у житті народів свободу політичну і вважав, що нація, яка має в своїй державі вільні порядки, притягає до себе симпатії інших народів. Гайне не вернувся в Німеччину, він умер у Парижі, де люди жили вільніше ніж німці під владою своїх королів, князів і шляхетської бюрократії.

І в нашій добі багато письменників народів, що живуть під диктатурами, перебувають на чужині, в невільному чи добровільному вигнанні. Доля Гайнриха Гайне не була вийняткова.

Остап Сокольський

ПОЛІЩУКОВІ

Шумлять берези на Волині у Скулинськім лісі. Похитують галузками під подувом вітру, немов дівчата полівками в хороводі. Дуби тільки преважко шумлять, чи бува чогось не пригадують собі.

Пригадують... як серед темряви у 1942 році на цій княжій землі перший проблиск сонця, яркам промінням покищо освітив лише цей клаптик нашої землі. Пригадують блиск слави вірних синів України... Упівців, їхні пісні, хвилини безжурности, жарти, їхні завзяті бої. Пригадують цих завзятих, цих безіменних — без пишного однострою, без блискучих пагонів, без пишної зброї, цих, які боронили наші землі від ненажерливих.

Пригадують, як лісовою стежкою, схилившись — немов би в бажанні заховатись, дуже швидкою ходою, вичерпаний із сил поспішав 31-літній молодець.

— Стій! Руки вгору! — прозвучав наказ. Підійняв руки вгору буйночубий молодець з густими, чорними бровами. Почався обшук. знайдено „дев'ятку", під полою три „репанки" і торбинку з набоями. Не спитавши дира Віри роззброїли виховклички, вояки відділу командника УПА. Скільки замішання та оправдань, коли „підманий" не тільки кличку „пір'я гусине" і відгук „прядиво льняне" знав, але ще й був приятелем командира. Глум над ними не покінчився й тоді, коли вони дізнались, що друг Безіменний щойно ледве живий, відбиваючись, вирвався зі засідки над Бугом, та заледве добився до своїх із важливими грипсами і виховними матеріялами.

Вирватися йому вдалось не раз, тому що знав він Полісся і Волинь. Це були його терени — його дім і знав він тут кожний куток і кожний сховок— знав він ці тернисті дороги. Знав він ці простори, ці дороги Упівські, про які він питомо його меланхолійно філософській вдачі писав „по дорогах дуже довгих, дуже тернистих... а на тих дорогах вибоїни а в тих вибоїнах — гадюки! Гадюки з ядом, із трійливим ядом! Проте, гадюк тих ми таки колись повбиваємо, дороги прочистимо, вирівняємо, обсадимо тополями і вербами".

Він вірив безустанно у перемогу, вірив, що УПА безсумнівно вибореволю Україні... бо ж у нас віра і окрилена мета. Мета, кінцевий етап якої — перемога правди. А одначе він рівночасно знав, що не вистачає лише віри і шляхетних намірів, бо ними ще ніхто ніколи не переміг. Навіть в ім'я правди, в ім'я свободи і справедливости, немислимо в наші часи обійтися без підступу, без хитрощів..., Прямолінійні та чесні в бою — неодмінно перші гинуть... а нищення зла підступними методами — це не ошуканство, бо з ворогом треба воювати його методами.

Відряджений піти у світ, щоб світові сказати правду, розповісти про заграви, про бої, про пожежі. „А пожежі — пише він, — їм немає краю, навколо заграви, палаючі полум'я... полум'я буха, палахкотить до самого неба... вогнисто - бурий дим з іскрами калічить темряву. Там тріскотіння кулеметів, вибухи, жалібне виття псів. А люди — не бояться ні вогню ні кулеметів, ні глухих вибухів".

Пішов він розповісти світові про те, як „краплі скелі лупають, а скелі ці — це ґраніти", але дуже турбувало його, що „краплі ці — покищо тендітні й малочисленні".

Він пішов шляхами далекими, шляхами безконечними. І на тернистім шляху помер, не діждавшись волі.

Надхнений тривогою за долю нашого народу, одержимий працею для нього, Безіменний — це воїн, лицар і літописець героїчних чинів нашого покоління. Ґалянтний у своїй молодості, хоробрий та славний, був він уосібленням шляхетного духа. А кожне слово і кожен його чин був відгомоном його любови до України.

Коли згадуємо його, наші серця сповнені сумом, одначе ми рівночасно відчуваємо певне вдоволення, що він жив серед нас, воював, творив і працював для нас, залишив серед нас родину і дав нам спроможність пізнати його.

І ми ще невдовзі напевно діждемось того дня, коли дорогами і стежками новочасного Сковороди, нашого друга Безіменного, ходитимуть діти учнів і слухачів його. Коли твори його будуть шкільною лектурою, коли ім'я його, співзвучне з Поліссям, буде відоме у кожній хаті України.

Його ім'я буде відоме над Прип'яттю і зеленим Поліссям, над Карпатами, Поділлям і Дніпром, над Чорним морем і Полтавщиною.

Під голубим небом вільної України вічно дзвенітиме його слово — слово дорогого друга української революції.

І тоді на виклади для молоді — на „Стежки культури" — прийде сивоволосий чоловік з іскрою в очах, і з захопленням розповідаючи про нього, він молоді скаже: — Я знав його! Я знав цю благородну, прекрасну людину! Я знав цього лицаря, бойовика, письменника!

Я знав Федора Шоломицького — Одрача!

М. Чировський

ПРОФ. МАТВІЄВІ СТАХОВУ 80 РОКІВ

(2)

Побіч цієї політичної і видавничої праці, д-р Стахів знаходив ще час для суто наукової роботи. Він глибоко студіює історію українських громадсько-політичних рухів та історії „Визвольних змагань". У висліді цих наукових студій, він публікує велику працю Історія українського політичного руху" в п'яти частинах, 1938-39, „Нарис історії воєнної агресії Совєтської Росії та конституційного розвитку «совєтської влади над Україною», 1957-1967, сім томів „Україна в добі Директорії УНР", 1962-1966, і англійською мовою у співпраці з проф. М. Чировським, П. Стерчом і І. Штендерою: "Western Ukraine at the Turning Point of Europe's History, 1918-1923" 2 томи 1969-1971; "Ukraine and the European Turmoil" 2 томи, 1974, і багато інших. Наукова діяльність Матвія Стахова обіймає біля сорока наголовків книжок і окремих робіт, та величезне число статтей, яких годі тут всі вичислити. Їхня загальна тематика — це політичні і революційні тенденції в українському народі, державно-політична і соціологічна тематика та критичне оброблення „Визвольних Змагань 1917-23 років".

В час Другої світової війни д-р Стахів мусів припинити свою партійну політичну діяльність і повністю зайнятися громадською і науковою роботою. В часі еміграційного періоду він працював професором державного права і соціології в Українському Вільному Університеті, в Українському Технічно-Господарському Інституті і на Міжнародному Університеті УНРРА, видаючи друком свої виклади, щоб допомогти студентам у вивченні даних дисциплін.

В таборово-еміграційних умовинах він і відновив свою політичну діяльність в рамках праці для уряду УНР в екзилі, продовжуючи її і опинившись на американському ґрунті, не змінивши в нічому свого ідеологічного світогляду, центром якого завжди був інтерес української нації, тоді як політичні погляди і партійна приналежність були тільки засобами до мети.

На американській землі багато було р о б о т и для проф. М. Стахова. Він незабаром осів у Скрентоні і довгі роки був редактором тижневика Українського Робітничого Союзу „Народна Воля", що його він поставив на доброму журналістичному рівні.

Рівнож він включився в працю Українського Конгресового Комітету Америки і в ньому, на різних постах, особливо як голова видавничої комісії УККА, одобрюючи до друку різні роботи, вартісні для поширю в а н н я правди про У к р а ї н у серед необізнаного з нашими проблемами, а то й ворожого до нас світу, пробуває поверх 25-ти років. Він є і в редакційній колеґії органу УККА, „Українського Квартальника", до якого і часто дописує.

З оформленням Світового Конгресу Вільних Українців, д-р Матвій Стахів входить і до його керівних органів, зокрема його Президії.

Але короною його діяльности на американській землі в роках 1950-1975 це його праця в рамках Наукового Товариства ім. Шевченка. Він був ще дійсним членом НТШ на рідних землях. В Німеччині в повоєнні роки, він допомагав у відбудові Товариства, так само, як і брав участь в його реорганізації в поодинокі товариства в різних країнах світу (ЗСА, Канада, Европа, Австралія), і в оформленні Головної Ради НТШ. Відтоді, від п'ятдесятих років, Матвій Стахів є безперервно членом управи Американського НТШ як заступник президента і член Головної Ради, яка до всякої міри координує працю цілої системи НТШ.

Від смерти Р. Смаль-Стоцького, М. Стахів перебрав становище президента Американського НТШ, яке залишив в 1973 році, увійшовши однак до його управи як її член і делеґат до Головної Ради НТШ. Треба тут підкреслити два моменти. Перше, що проф. Стахів, як член Управи, або її голова, дуже пильно заходився над збільшенням фінансової бази Американського НТШ і придбав значні фонди для його наукової роботи, переконавши багато свідомих громадян в ЗСА і Канаді поробити записи на цілі Американського НТШ. Друге, що на часи 1950-1975 припадає період найбільше продуктивної науково-видавничої діяльности М. Стахова. Появляються його найважливіші наукові роботи із часів визвольних змагань, в яких він брав участь; роботи, про які була вище згадка і до яких він збирав матеріяли ціле своє життя.

В 1973 році Американське НТШ за його ініціятивою взяло на себе ґрандіозне з а в д а н н я видати англійською мовою 10 томів „Історії України-Руси", М. Грушевського. Це клясичний твір з ділянки української історії, неповторний покищо в українській історіографії, і, як такий, він заслуговує на переклад, щоб стати доступним широким колам світової історичної науки. Соловйов і Ключевський, клясики російської історичної науки, напевно не відповідають світоглядові і потребам совєтської історичної науки; але большевики їх перевидають, бо вони одні і неповторні. І така сама справа з Історією Грушевського. Вона напевно має в собі елементи, які не цілком нам сьогодні відповідають, але ця праця — це клясична неповторність. Його авторитет великий, а зрештою в еміґраційних умовинах нічого, хоч приблизно подібного, неможна створити. Грушевський при тому ставить на цілу велич ґенезу і стародавній розвиток української нації, окремо від творення російського народу. Большевики його засудили і ніколи б його не перевидали, і це саме вже свідчить про доцільність проєкту Американського НТШ. Такі більш-менш мотиви спонукали НТШ піднятися великого завдання.

Коли в початках сімдесятих років постала нова секція НТШ, Секція Історії України, М. Стахів входить до її Управи, а від 1974 року стає її головою. Він є і головою комісії видання Грушевського англійською мовою. Ювілятові треба поґратулювати за його осяг і побажати здоров'я і сил на майбутнє. М. Стахів ще редаґує і приготовляє до друку збірну працю про Михайла Грушевського, як вислід ювілейної конференції для відзначення цього великого українського історика. Щасти, Боже, проф. д-р Матвієві Стахову.

(Кінець).

УПРАВА ТОВАРИСЬКОГО КЛЮБУ „РОЗВАГА" в УКРАЇНСЬКОМУ СЕЛІ в ГЛЕН СПЕЙ, Н. Й.

подає до відома, що

в цю суботу, 20 грудня 1975 р.

в залі під Церквою СВ. ВОЛОДИМИРА відбудеться ДОПОВІДЬ

ІГОРЯ РАКОВСЬКОГО, ст.

під наголовком

„Наркотики – проблема сьогоднішнього дня"

З огляду на дуже актуальну тему, проситься про численну участь.

УПРАВА КЛЮБУ

•

ЦЕРКОВНИЙ КОМІТЕТ

подає до відома, що в зимову пору о. парох Р. Білецький буде відправляти

СЛУЖБИ БОЖІ ЩОНЕДІЛІ о год. 2-ій по пол.

з винятком неділь з великими сніжними опадами.

ЦЕРКОВНИЙ КОМІТЕТ

УПРАВА НАУКОВОГО Т-ВА ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА і ПРЕЗИДІЯ СВІТОВОЇ ФЕДЕРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

— влаштовують —

НАУКОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ

ДЛЯ ВШАНУВАННЯ

Року Жінки

Конференція відбудеться

в суботу, 20-го грудня 1975 р.

в год. 5-ій по пол. в залі

Союзу Українок Америки

108 — 2-га Авеню в Ню Йорку

ПРОГРАМА:

1) Відкриття — проф. д-р НАТАЛІЯ ПАЗУНЯК.
2) Проф. д-р МАРТА БОГАЧЕВСЬКА-ХОМЯК — „Розвиток українського жіночого руху на українських землях".
3) Проф. д-р АННА МАРІЯ ВЛАСЕНКО-БОЙЦУН — „Жіночі сильветки в поезії Лесі Українки і Ліни Костенко".
4) Д-р СОФІЯ КАРПІНСЬКА — „Вклад української жінки в нашу літературу".
5) Д-р МАРІЯ КОВРИНСЬКА — „Проф. Наталія Василенко-Полонська — дослідник українського минулого".

Вхід вільний.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

МУЗИЧНЕ ДОШКІЛЛЯ В ІРВІНҐТОНІ

Ірвінґтон. — Музичне Дошкілля під проводом пані Марти Шлемкевич - Савицької, відкриває тут у залі Лютеранської Церкви, 41-ша вул. і Проспект евеню, клясу для дітей у віці 5 - 7року. Години навчання поміж 10 - 12 - ою. Перша лекція відбудеться 10-го січня 1976 року. Вписи телефонічно: (201) - 276 - 3134.

СВЯТОМИКОЛАЇВСЬКИЙ ДЕНЬ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Українська православна катедра св. Володимира, при 160 Захід 82-га вул. влаштовує тут в неділю, 21-го грудня ц.р. о год 1-ій по пол., після Служби Божої заходом Сестрицтва Пречистої Діви Марії, Святомиколаївський день з мистецькою програмою та роздачею дарунків для дітей.

ЗАБАВА НА ОСЕЛІ „КСЕНЯ" У ГАНТЕРІ

Гантер Н.Й. — Тут на оселі „Ксеня", 3-го січня 1976 року о год. 9-ій вечора відбудеться перша зимова забава. До танків гратиме оркестра „Дніпро" під управою О. Строцького. Співатимуть відомі співачки - сестри з Філядельфії — Орися Гевка і Маруся Штинь.

ДОПОВІДЬ ІВАНА МАЙСТРЕНКА В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — У суботу, 20-го грудня ц.р. о год. 4:30 вечора тут в залі УНДому, 140 — 2-га Евеню, Іван Майстренко виголосить доповідь п.н.: „Солженіцин і визволення України". До участи запрошує редакція журналу „Мета".

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ В Ню Йорку

Ню Йорк. — У суботу, 20 грудня ц.р. о год. 5-ій по пол. тут у залі Союзу Українок Америки при 108 — 2-ій евеню, Управа Наукового Т-ва Шевченка в ЗСА і Президія Світової Федерації Українських Жіночих Організацій влаштовують Наукову Конференцію для вшанування Року Жінки. В програмі: відкриття — проф. д-р Наталія Пазуняк. Доповідатимуть: проф. д-р Марта Богачевська - Хомяк, проф. д-р Анна Марія Власенко - Бойцун, д-р Софія Карпінська та д-р Марія Кобринська.

Український Літературно Мистецький Клюб Ню Йорк 149-2-а

Ню Йорк. — Літературно-Мистецький Клюб повідомляє, що у приміщенні цього Клюбу та з його і 64-го Від. СУА рамени, у п'ятницю 19 грудня ц.р. о год. 7:30 вечора, відбудеться Вечір на пошану Митрополита Андрея Шептицького, як приятеля молоді, громадянина і мецената. Участь візьмуть: Христина Навроцька, Марія Савчак і Оксана Щур.

В НЮ ЙОРКУ СВЯТИЙ МИКОЛАЙ

Ню Йорк. — У суботу, 20 грудня ц.р., тут у Пластовій Домівці при 144-2-ій евеню, о год. 3-ій по пол. загостить св. Миколай і принесе дітям подарунки. Небесна канцелярія буде відкрита цього самого дня, від 11 - 2.30 по полудні.

ПОМЕР СВ.П. МИХАЙЛО ПОПІЛЬ

З Чікаго повідомляють, що дня 4-го грудня ц.р. там помер на 82-ому році життя довголітній член-піонер УН-Союзу, касир 106 Відділу УНС, Б-ва св. Николая, член Дирекції Дому Відділів УНС, дверник кількох Конвенцій УНС, член парохії св. Николая та інших церковних і світських організацій. Осиротив дочку, двох синів та внуків і дальшу родину в Америці і в Україні. Похорони відбулися в суботу, 6 грудня.

ВИСТАВКА ТВОРІВ СЛ.П. В. ДОБРОЛІЖА

Едмонтон (Я. С.). — Заходами п. Валентини, дружини мистця Вадима Добраліжа, та засновників стипендійного фонду його імени, тут у жовтні 1975 р. з великим успіхом відбулась дводенна виставка картин та інших творів сл. п. мистця. Виставку відвідало понад 300 осіб, зібрано понад 1,000 дол. для поповнення стипендійного фонду, що вже переступив основну (непорушну) суму 5,500 дол. Відсотки з цього капітального фонду будуть призначатися для тих, що вивчають українське мистецтво чи популяризують його науковими працями, улаштуванням виставок і т. п. Першу стипендію ім. Вадима Доброліжа в сумі 500 дол. запляновано на 1976 р. Кандидатів на цю стипендію просимо звертатися по анкету (аплікацію до голови управи фонду: Mr. W. Krawetz, 14623 — 91 Ave., Edmonton, Alta., Canada.

КОНЦЕРТ І. МАЦЮК В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — З рамени Т-ва Українських Інженерів Америки, Метрополітальний Відділ Ню Йорк, тут у суботу 20-го грудня ц.р о год. 7-ій вечора, в залі Українського Інституту Америки при 2 Схід та 79-ій вул., відбудеться концерт відомої співачки Ії Мацюк, присвячений Міжнародному Рокові Жінки. Співачці акомпаньюватиме на фортепіяні проф. Євгенія Курилович-Чапельська. Програмою вечора проводитиме інж. арх. Любомир Калинич. Після концерту — товариська гутірка за перекуською. Чистий дохід призначено на Стипендійний Фонд для студентів технічних наук.

Вже в місяці січні 1976 року появиться

ЩОДЕННИК НАЧАЛЬНОЇ КОМАНДИ УКРАЇНСЬКОЇ ГАЛИЦЬКОЇ АРМІЇ

СУД НАД НАЧ. ВОЖДЕМ ГЕН. МИРОНОМ ТАРНАВСЬКИМ, ШЕФОМ ШТАБУ ПОЛК. АЛЬФРЕДОМ ШАМАНСЬКИМ, ДЕЛЕҐАТОМ ДЛЯ ПЕРЕГОВОРІВ З ДЕНІКІНОМ ОТ. ОМЕЛЯНОМ ЛИСНЯКОМ.

ВИДАВНИЦТВО „ЧЕРВОНА КАЛИНА"
P.O. Box 507, Church St. Sta.
New York, N.Y. 10008

ДЛЯ КНИГОЛЮБІВ

ЧИТАЙТЕ!

А. ВЯРЦІНСЬКІ: Заозер'я (перек. Л. ПОЛТАВИ) $1.00; СЛОВНИК ІНШОМОВНИХ СЛІВ (775 стор. Академія Наук, Київ) 7.00; В. ЧАПЛЕНКО (збірник з нагоди його 75-річчя) 6.00; НОСТРАДАМУС: Центурії (пророкування, передбачення, рос. мовою) 5.50; А. ЮРИНЯК: Камікадзе падає сам (новелі, оповід.) 4.00; Вас. ЧАПЛЕНКО: Сумна доля добродія Безорудька (Нью-Йоркська повість, 1975) 12.00; Спрага безсмертя (оповід., новелі) 3.00; ЕЛЬДОРАДО (вибране) 0.65; Ів. МАНИЛО - ДНІПРЯК: УКРАЇНА САМА... (нові твори) 0.65; МЕЧ СВЯТОСЛАВА (нові твори, цінне для всіх!) 2.00; Пеани і кпини (нові твори) 0.60. Замовлення та гроші висилайте:

Mr. I. Manylo
Cumberland Rd.
Millville, N.J. 08332 USA

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді і вільному світі нового свідомого члена!

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА ОСЕРЕДКУ СУМА в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

— влаштовує —

в неділю, 21 грудня ц. р.

о год. 4-ій по пол.

в залі Визвольного Фронту

315 Схід, 10-та вулиця, Ню Йорк

ГОСТИНУ СВ. МИКОЛАЯ

в програмі:

1. СПІВИ, ДЕКЛЯМАЦІЇ. 2. СЦЕНА „СВ. МИКОЛАЙ ІДЕ".

- Виконують програму учні школи всіх кляс.
- Просимо маленьких і дорослих завітати до нас — Святий Миколай обдарує всіх.

•

Небесна Канцелярія відкрита в суботу, 20 грудня від години 1-ої до 7-ої вечора, в неділю від год. 1-ої до 3-ої по полудні.

Картерет, Н. Дж.

Заходом Батьківського Комітету Школи Українознавства при українській католицькій церкві св. Марії

в НЕДІЛЮ, 21 ГРУДНЯ ц. р., о год.. 4-ій по пол.

в залі Церкви СВ. МАРІЇ

— відбудеться —

Миколаївський Вечір

ЗІ СЦЕНКОЮ „СВЯТИЙ МИКОЛАЙ"

що її виконають учні Школи Українознавства в підготовці їхніх учителів.

•

Небесна канцелярія відкрита буде вже в неділю, від год. 1-ої по полудні в цій самій залі.

ТПЛАСТОВА СТАНИЦЯ; ПЛАСТПРИЯТ В КЛІВЛЕНДІ, ОГАЙО ЗСА

МАЮТЬ ШАНУ ЗАПРОСИТИ Вас з Родиною на

SHERATON HOTEL
GOLD BALLROOM
PUBLIC SQUARE
CLEVELAND, OHIO
ОРКЕСТРА: H. KUSBER
СТРІЙ ВЕЧІРНІЙ
ПОЧАТОК ВЕЧЕРІ 7:30

ЗУСТРІЧ НОВОГО РОКУ 1976

В СЕРЕДУ 31. ГРУДНЯ 1975

ВСТУП: $17.50 - ЕМЕРИТИ; СТУДЕНТИ $12.- СТУДЕНТИ ЛИШЕ НА ЗАБАВУ $7.-

КВИТКИ ЗАМОВЛЯТИ ДО 23. ГРУДНЯ НА ТЕЛ. (216) 886-2813 - СТОЛИКИ ТЕЛ. 886-0596

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО"

запрошує Вас з Родиною на традиційну кінецьрічну

ЗУСТРІЧ ПИСЬМЕННИКІВ З ГРОМАДЯНСТВОМ

що відбудеться

в суботу, 27-го грудня 1975 р.

о год. 5-ій ввечері, у залях

УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ в НЮ ЙОРКУ (2 East 79th Street)

У програмі читання нових літературних творів, мистецькі виступи тощо. Після програми товариська зустріч при перекусці.

УКРАЇНСЬКЕ СПІВОЧЕ Т-ВО „КОБЗАР"

та

КОМІТЕТ ОБОРОНИ ВАЛЕНТИНА МОРОЗА у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.

запрошують Громадянство на традиційну

ЗУСТРІЧ НОВОГО РОКУ

Середа, 31 грудня 1975 року

год. 9-та веч.

Оркестра: „ЄВШАН" — кер. М. КОЗЮПА

Готель Шератон

при Кеннеді Блвд. і 17-ій вул у Філядельфії, Па.

УВЕСЬ ДОХІД НА ДОБРОДІЙНІ ЦІЛІ:

видачу творів довголітнього диригента Хору „Кобзар" св. п. д-ра Антона Рудницького та акцію Комітету Оборони В. Мороза у Філядельфії, Па.

- З уваги на великі зміни адрес, індивідуальних запрошень не висилається.
- Вступ: дорослі — 15 дол. від особи, пара — 25 дол.; студенти: 8 дол. поодинокі, пара — 15 дол.

Інформації та замовлення столів і квитків:
Омелян Татунчак — тел.: 457-5905
Ірина Ільницька — тел.: 844-5007
Віра Андрейчик — тел.: 539-0638
Софія Геврик — тел.: 474-7396
Листами звертатися: Mrs. Iryna Ilnycka
3931 Nederfield Rd., Philadelphia, Pa. 19129

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ ввічливо запрошує Вас прибути на ВИСТАВУ КАРТИН

мистця ВАСИЛЯ ПАНЧАКА, члена ОМУА

що відбудеться у приміщенні Українського Інституту Америки, 2 Схід 79-та вулиця в Ню Йорку

Виставка триватиме до 14-го січня 1976 р., кожного дня, від год. 1-ої до 7-ої веч., окрім понеділків.

Увага! Увага!

ГАРТФОРД і ОКОЛИЦІ!

СЛУХАЙТЕ

Різдвяну Радіопрограму

дня 21-го ГРУДНЯ 1975 р. в год. 12:45, з РАДІОВИСИЛЬНІ WACE, ЧІКЕПІ, Масс. на хвилях 730 AM.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

Нашого Найдорожчого і Незабутнього ЧОЛОВІКА, ТАТА і ДІДУНЯ

сл. п.

ЛУКІЯНА КУШНІРЧУКА

яка припадає 21-го грудня 1975 року буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА

у Церкві СВ. ЮРА у НЮ ЙОРКУ

у суботу, 20 грудня 1975 року

о год. 8:30 ранку,

а також цього самого дня

у Церкві СВ. О. МИКОЛАЯ у ВІЛМІНҐТОН, Дел.

Просимо у цей день згадати Покійного у своїх молитвах.

РОДИНА

Радник

ПЕТРО ЗУБРИЦЬКИЙ

кол. старшина УГА, кол. суддя і громадський діяч на Засянні, член основник і Сеньйор ЯРОКЗА, помер у Рочестері, 8-го грудня 1975 р. на 87 р. життя і там же похований.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

РЕҐІОНАЛЬНЕ ОБ'ЄДНАННЯ „ЯРОСЛАВЩИНА та окраїни ЗАСЯННЯ"

В ДРУГУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

мого Найдорожчого МУЖА

бл. п.

ВІТАЛІЯ ВОЛКОВА

буде відслужена

ЗАУПОКІЙНА ЛІТУРГІЯ І ПАНАХИДА

в суботу, дня 20 грудня 1975 р.

о год. 9-ій рано

в Українській Православній Катедрі

СВ. ВОЛОДИМИРА

6740 Н. 5-та вул., ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па.

Прошу Приятелів і Знайомих прийти і помолитись за спокій душі Покійного.

А. ВОЛКОВ

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

нашого Найдорожчого та Незабутнього ЧОЛОВІКА і БАТЬКА

бл. п. м-ра прав

ЯРОСЛАВА ПИНДУСА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА

в п'ятницю, 19 грудня 1975 р.

в год. 8:30 рано

в Церкві СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ

в НЮАРКУ, Н. Дж.

Про молитви за спокій Душі Покійного просять —
дружина — РОМАНА
син — РОМАН ЯРОСЛАВ

В п'яту річницю смерти та з нагоди посвячення пам'ятника

мого МУЖА

бл. п. ЛЕВА ЛЕПКОГО

у Його пам'ять і пошану складаю 300.00 долярів на докінчення друку книжки ЩОДЕННИКА УГА і СУД НАД НАЧ. ВОЖДЕМ УГА ГЕН. МИРОНОМ ТАРНАВСЬКИМ.

МАРІЯ ЛЕПКА

•

Щиру подяку за щедру пожертву складає —

ВИДАВНИЦТВО „ЧЕРВОНА КАЛИНА"

ПІКЕТУВАННЯ...

Закінчення зі стор. 1-ої)

ка Віола Сатунайте. Остання була суджена за релігійну діяльність, під час суду поводилася дуже мужньо і виголосила в суді прекрасну промову. Андрей Сахаров також сповістив, що суд над відомим російським дисидентом Твердохлібовом почнеться незабаром у Москві. Головою суду буде заступник предсідника Верховного Суду Російської Федеративної Соціялістичної Республіки. Того дня, коли відбулася розмова з А. Сахаровом, ген. П. Григоренко, який перебув два роки в психіятричній лічниці за його оборону прав кримських татар, і А. Сахаров відбули із західніми кореспондентами у Москві пресову конференцію, присвячену відомому татарському активістові Мустафі Джемілову. Мустафа Джемілов тепер ув'язнений, а совєтські власті підготовляють додатковий суд над ним, щоби проовжити термін його ув'язнення.

СВЯТА НА СОЮЗІВЦІ

Союзівка. — У середу 24 грудня ц.р., управа Союзівки влаштовує Святу Вечерю з традиційними 12-ма стравами. Під час вечері відбудеться концерт колядок та гостинний виступ Василя Шуста. У середу, 31-го грудня, Союзівка зустрічатиме Новий Рік із спеціяльною програмою; новорічна вечеря тільки за замовленнями. У вівторок, 6-го січня, відбудеться також Свята Вечеря, з усіма традиційними стравами.

ДОПОВІДЬ РЕД. О. ЗІНКЕВИЧА В ТОРОНТІ

Торонто, Канада. — Об'єднання Українських Письменників „Слово", влаштовує тут в приміщенні Інституту св. Володимира (620 Спадіна Евеню), в суботу, 20-го грудня ц.р. о год. 7:30 вечора, доповідь редактора видань „Смолоскипу" Осипа Зінькевича на тему: „Від Самвидаву до підпілля в Україні". Після доповіді — запити і дискусія.

Число членів ТУІА переступило тисячу

Дня 18-го вересня 1948 р., себто майже рівно двадцять сім років тому група 23 українських інженерів в Ню Йорку заснувала Товариство Українських Інженерів Америки. На перший погляд видається ця група нечисленною, а враховуючи величезні трудноці наших початків в ЗСА, і слабкою. Але це була клітина здорова, ентузіястична, зцементована і з неї виросла одна з найбільше активних і динамічних організацій української діяспори. Число членів ТУІА безупинно зростало і от, сьогодні ми приймаємо в ряди Товариства членів, що носять число виказки більше за 1000.

Це потужний загін висококваліфікованих спеціялістів, на якому можна будувати ряд реалістичних і великих майбутніх проєктів. У наших умовинах, у часах, які по праву називаємо добою атомової енергії та міжплянетних польотів, стрімко зорганізована велика група спеціялістів техніки і споріднених ділянок науки має особливу, винняткову вагу. Це бо прошарок суспільства, який керує сьогодні всіма найважливішими ділянками життя. Тимто чисельність та якість членства ТУІА дозволяє Товариству здійснювати пляни і проєкти, якими небагато з наших організацій є в стані займатись. Так ТУІА має точний реєстр усіх наших технічних сил в ЗСА та Канаді, також не-членів ТУІА, — зорганізовано велику кількість високоякісних наукових конференцій і симпозіюмів, на яких виступало з доповідями більше сотні відомих інженерів-дослідників, Товариство з гордістю глядить на 126, досі надрукованих чисел „Вістей Українських Інженерів", де зібрані матеріяли щодо стану техніки й промисловости сучасній Україні.

Проте, найбільшою цінністю Товариства є його рядове членство, яке сьогодні складається, здебільша, з молодих і дуже молодих фахівців різних технічних площин, які хочуть, вміють думати й діяти, згідно модерних прийомів, ціллю яких є поступ і майбутнє.

Щоб дати читачам уяву про зразок членів, яких охоплює ТУІА ми даємо нижче коротку характеристику отих наших декількох нових, „ювілейних" членів, що їх виказки мають числа від 999 до 10004.

Данило Зелем, народжений у 1936 р. в Горліцах — Польща, інженер — будівельник, закінчив Пенсильвенський Стейтовий університет в 1964 р. та зразу почав працювати в Департаменті Водних Ресурсів в Каліфорнії, розробляючи між іншим проєкт греблі в Оровілі, що є одною з найбільших земляних гребель у світі. У 1968-1969 рр. інженер Зелем працює консультантом в Сіятлі, а в 1969 р. як інженер фірми Лайонс Асошіейт переїздить до В'єтнаму, де будує ряд мілітарних споруд. Під кінець кількарічного побуту в Південно-Східній Азії був зайнятий на подібному пості в Банкоку. Сьогодні він є інженером-контрактором міста Тампа на Фльориді, де опрацьовує проєкти споруд комунальних послуг міста. молодий інженер, йому лише 24 роки, він у 1973 р. одержав звання бакалвра стислих наук будівельної інженерії в школі Купер Юніон, а в січні 1975 р. звання магістра стислих наук, в цій же ділянці на Іллінойському університеті. Одержав ряд пропозицій працювати в промисловості, а також на дослідній праці.

Петро Болонний, хоча народжений 1923 р. у Західній Україні, с. Почаєвичі, вищу технічну школу здобув в ЗСА в Інженерському Інституті Бриджпорті де одержав в 1970 р. звання бакалявра механічної інженерії. Раніше працював в промисловості різних країн — Німеччина, Англія, Канада, а до ЗСА прибув лише в 1955 р. Великий заводський досвід, який інж. Болонний здобув в ділянці будівництва індустріяльних печей, зокрема автоматизованих інсталяцій для термічної обробки, допоміг йому одержати в 1972 р. пост головного інженера у відомій фірмі Антон біля Детройту, на якому він перебуває досі.

Бреславець Галина, Павлівна, народжена уже в ЗСА, в 1953 р., дочка також члена ТУІА інж. економіки Павла Бреславця, одержала ступінь бакавлавра з біохемії на Міннесотському університеті в 1974 р., зразу ж одержала пост асистента на цьому ж університеті в департаменті фармакогнозії, та працює, щоб одержати докторат, є активна в українських студентських колах, членка СУМА.

Володимир Могучий, спеціяліст із електрофізики, народився в середній Україні в перших днях німецької навали в 1941 р. Усю школу пройшов уже в ЗСА, одержав звання бакалявра стислих наук з електроніки в 1962 р., магістра стислих наук з електрофізики одержав в Нюаркському коледжі інженерії, а сьогодні працює у фірмі ІТТ — Сівіонекс, став видатним спеціялістом в ділянці комунікації мікрохвилями та в техніці антен, і є керівником конструкційно-дослідної групи в ІТТ. Є членом багатьох професійних і наукових товариств.

Суберрок Дональд, Андрій — представник зовсім молодого покоління, уже народжений у ЗСА, і тут всеціло вихований, проте міцно пов'язаний із українством та гордий на своє національне походження. Закінчив Лафаєт коледж, як бакалявр механічної інженерії, пізніше студіював інженерію індустріяльного оточення на університеті Коннектикат. Захоплений ідеєю співдружности інженерної науки у з'вданнях поборювати занечищень довкілля. Після конструкційної праці в 1970-1973 рр. (двигуни внутрішнього згоряння) переходить у 1975 р. до Вашінгтону, де працює над кодами дії районних електромереж. Член багатьох інженерських товариств.

Як бачимо життєписи нових членів ТУІА дають цінну картину широкого перекрою нашої інженерської громади в ЗСА; заступлені там є старші члени, молоді та зовсім молоді, заступлені різноманітні ділянки інженерної освіти і інженерської професії, від традиційних до наймодерніших, заступлені врешті всі області України — заодно східні та осередні, як і західні. А всіх членів ТУІА єднає взаємопошана і палке бажання і на пості керівного працівника техніки й науки на чужині бути корисним насамперед для української справи.

ВІСТІ З ДЕТРОЙТУ

УСТ „Черник" в Детройті

Зближається зима, а з нею кінець змагань на зеленій мураві УСТ „Черника" в Детройті. Перша дружина по одержанні воковером дві точки, залишилась у першій дивізії на передостанньому місці.

„Черник" (юніори) — Лейквю (юніори) 6 : 1

Високо виграні змагання принесли юнакам друге місце. Ворота здобули: Януш і Дигдало по 2, а І. Гальний і П. Гальний по 1.

„Черник" (юніори А) — Розевілл (юніори А) 5 : 0

Високо виграні змагання юніорів „Черника" доказали, що вони є безконкуренційні чемпіони стейту Мічіген. Ворота здобули: Гарвей 2, А. Гриньків, І. Кукурба по 1. В складі чемпіонів змагалися: Нестор Кривий, Богдан Гречний, Данило Дудун, Слав Стеткевич, Б. Гарвей, Нестор Прибула, Борис Михальчак, А. Гриньків, І. Кукурба, О. Кіналь, Я. Присяжнюк, Р. Колодчин і Р. Величковський. Їхнім управителем є В. Левандовський, а ковчем і опікуном І. Прибула.

На знімці — клячать: Левандовський, — управитель, О. Кіналь, Б. Гарвей, І. Кукурба, Н. Прибула; стоять: Я. Присяжнюк, Д. Дудун, А. Гриньків, Н. Кривий, Б. Гречний, Б. Михальчак, Р. Кукурба, І. Прибула — опікун.

В. Гриньків

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 20-го ГРУДНЯ 1975 р.

НЮАРК, Н. Дж. Річні збори Т-ва Чорном. Січ 14 Відд. о год. 7 веч. в приміщенні Чорн. Січі, 690 Сенфорд Аве. Проситься чл. прибути та вирівняти вкладки. — В. Роговський, предс., З. Терлецький, кас., М. П. Отрок, секр.

НЕДІЛЯ, 21-го ГРУДНЯ 1975 р.

КАНЗАС СИТІ, Канзас. Річні збори Б-ва св. Володимира 323 Відд. о год. 1 по пол. при 10 Н. Феррі. Проситься вирівняти чл. вкладки та взяти участь у зборах. — М. Білик, секр.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори 42 Відд. ім. Т. Шевченка о год. 1:30 по пол. в УНДомі, 237 Говп Аве. На порядку звіт з відбутого 60-літнього Ювілею та визначення дати Річних Загальних Зборів. Проситься чл. прибути. — І. Блиха, предс., В. Марущак, секр. П. Головачук, фін. секр., Н. Михайлишин, касир.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 64 Відд. у Вінярського. Проситься прибути на збори і вирівняти чл. вкладки. — Ів. Вурний, секр.